

Samfundet, som bliver overfaldet af Bøller, og som ikke have noget Nødværgemiddel, at de stærkere og de, der ere i Besiddelse af saadanne Legemskræfter, at de kunne værges sig mod et Bølleoverfald, ville have Lov til at slaa; for dem stadfæstes det Ord, vi have hørt saa tidt, at Raahed avler Raahed, sig ikke. Men det forekommer mig, at der kun er en Gradsforskjel. Naar den enkelte har Ret til at slaa igen, hvis han bliver overfaldet af en Bølle, forekommer det mig, at der kun er et lille Spring til, at man giver Samfundet Ret til at værges den, som ikke selv er i Stand til at forsvare sig. Og det forekommer mig, at det maa man ikke tabe af Sigte. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) mente imidlertid, at dette Forslag var af den Beskafenhed, at man ikke skulde forhaste sig. Jeg ser ikke, hvorfor man skal vente. Statistikken viser, at Bølleuvasenet i den Grad har taget overhaand, at der er Grund til at gribe til effektive Foranstaltninger derimod. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds krøb i Skjul bag Ejnar Tamberskælvers nu afdøde Enke Bergliot, men jeg tror, at heri tager han fejl. Han har ganske sikkert misbrugt Bergliots Navn, thi naar hun sagde til sin Køresvend: Kør langsomt, saa var det i Følelsen af, at Hjemmet stod nu tomt. Hun havde mistet sin Mand og Værges Ejnar Tamberskælver og sin Søn Endride, der begge to bleve myrdede af en af Datidens, jeg tør vel ikke sige Bøller, men af en af Datidens Magthavere. Jeg skal tage meget fejl af Historien, naar jeg ikke turde gaa ud fra, at Ejnar Tamberskælvers Enke hun sad i sit stille Sind og pønsede paa Hævn over dem, der havde vist Uret mod hendes Mand og Husbond og imod hendes Søn; hun satte sikkert sin Lid til, at den Slægtning, hun endnu havde tilbage, skulde hævne den Uret, der var sket hende og hendes Slægt. Og havde hun været i Besiddelse af Nødværgemidler, saa er der ikke to Meninger om, at hun havde grebet dertil i det Øjeblik.

Der er i det hele et Stikord, som har vist sig at have megen Magt over Sindene, hver Gang man taler om det Forhold, der berøres af det foreliggende Lovforslag. Det er det Stikord, jeg hørte for mange Aar siden af et daværende Medlem af dette Ting, en Mand, der siden har siddet i Ministeriet endog gentagne Gange, en Mand, der nu sidder her oven over som Medlem af det høje Ting, han har udkastet den Ytring, at Raahed avler Raahed. Og

han kan nu sidde der oppe i det andet Ting og glæde sig med alle de lærvillige Disciple, som han har erhvervet sig ogsaa her i denne Sal. Ja selv det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der har saa meget imod Kananitterne og imod, at Jøderne udryddede dem, viste sig i Gaar som Elev af denne Mand, han viste sig at være en Mand, der kom direkte fra Gosen. Men det forekommer mig, at dette Stikord har ingen rigtig Hjemmel her. Det forekommer mig, at Bøllerne ere kulminerede i Raahed saa stærkt, at der ikke kan avles videre Raahed ved at tildele dem Prygl. Er det berettiget for den enkelte at slaa igen, maa det ogsaa være berettiget for Samfundet, det gentager jeg, at værges dem, der ikke selv kunne værges sig.

Juristerne ere jo ganske vist ikke enige om det foreliggende Lovforslag. Men Sagen har jo ikke blot en teoretisk Side, men ogsaa en praktisk Side. Denne Sag skal ikke afgøres alene efter doktrinære Hensyn, men den Sag skal afgøres efter praktiske Hensyn, og det forekommer mig, at det er Statsmagtens Pligt at yde fredelige og lovtro Borgere fornøden Beskyttelse over for Samfundets Bøller, og naar det viser sig, at de Straffemidler, som hidtil ere anvendte, ikke ere tilstrækkelige, ikke ere effektive, er det fuldt berettiget, at man da søger andre Midler, der ville vise sig virksomme og være i Stand til at slaa det Onde ned, der her bør slaas ned. Derfor er jeg overbevist om, at den jævne Borger kræver en Reform i den Retning, han kræver Beskyttelse af Staten, og jeg er overbevist om, at det langt overvejende Antal af Samfundsborgere er den højtærede Justitsminister taknemmelig, fordi han har taget alvorlig fat paa denne Sag og forelagt dette Forslag, som her foreligger. For Resten glædede det mig ogsaa at høre, at end ikke inden for Socialdemokraternes Lejr er man enig om, hvad der skal gøres. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) er saa meget blød paa dette Punkt. Han ønsker, at man skal give dem en nystrøget Silkehat, at man skal føre dem ud paa Jyllands Heder, at man skal opvarte dem med Musik — om det skal være fra det kongelige Kapel, ved jeg ikke, men den blideste Musik maa de naturligvis have til deres Raadighed. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har mange Tilhængere for denne sin Betragtning, og det interesserede mig da ogsaa at høre, at det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe), hans Menings-